

HALADÁS

(VASUTI FOLYÓIRAT.)

VASUTI SZAK ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP

A MISKOLCZI MAV. ALTISZTI-KÖR HIVATALOS KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐK ÉS LAPTULAJDONOSOK:

BANOVITS LÁSZLÓ

ZSIVKOVICS ANTAL

Előfizetési ára:

Egész évre 8 korona
Fél évre 4 korona
Negyed évre 2 korona

Szerkesztőség:

Miskolcz, Szemere-utca 26. sz.

Megjelen minden vasárnap.

Balesetbiztosítással:

Egész évre 14.- kor.
Fél évre 7.- kor.
Negyed évre 3.50 kor.

A balesetbiztosítás (18-tól 60 éves korig) a „Nemzeti balesetbiztosító rész-társ.”-nál 3000 koronára halál esetre és 3000 koronára állandó munka-képtelenség esetére szól.

Szolgálati pragmatika.

Miskolcz, 1904. július 2.

(§§) A „Vasuti és Hajózási Hetilap“ legutóbbi száma életre való és minden vasuti alkalmazott pártolására méltó eszmét vetett fel vezető cikkében a *szolgálati pragmatika* sürgetésével kapcsolatban.

Nekünk is volt már alkalmunk rámutatni arra a szanálást kívánó állapotrara, melyben ma a vasuti alkalmazottak vergődnek s melynek csak egy része nyer megoldást a fizetésrendezéssel. Általánosan tudott dolog, hogy az intézet és az alkalmazottak közötti jogviszonyt szabályozó, ugynevezett „szolgálati rendtartás“ elavult szelleme és önkényes magyarázásokra okot szolgáltató útvesztői ma már nem illenek bele abba a modern gépezetbe, mely önmaga igyekszik lerázni ezeket a rozsdás bilincseket, hogy szabadabb mozgás és humánusabb jogszabályozás által megteremtse az intézet és alkalmazottak közérdekét képező ideális állapotokat.

Belátta ezt már az igazgatóság is. Évekkel ezelőtt sok jó akarattal és nagy buzgósággal látott hozzá a szolgálati rendtartás átdolgozásához, a mely nagy horderejű és minden tekintetben fontos munkálatba bele vonta az egyes tiszteletvezetőségeket is, a melyek gyakorlati tapasztalataik felhasználásával szintén megtették annak idején a módosításhoz vonatkozó javaslatukat.

Hosszu idő telt el azóta, de nincs tudomásunk róla, hogy mi történt ezzel a nagyszabású munkálattal.

Most, mikor a vasuti szolgálatot a fizetésrendezés kérdésének megoldásával a kor szellemének inkább megfelelő alapokra fektetve látjuk s még inkább annak képzeljük el a jövőben, — ismét aktuálisnak tartjuk a rég óta hangoztatott szolgálati pragmatika eszméjének szőnyegre hozását s mi magunk is

őszinte lelkesedéssel csatlakozunk a „Vasuti és Hajózási Hetilap” azon javaslatához, hogy ez a feltétlenül szükséges *szolgálati pragmatika az érdekelt alkalmazottak bevonásával és meghallgatásával állapíttassék meg.*

Hisszük, hogy a felsőbbtség, mely teljes jóakarattal intézi ügyeinket, ezen leginkább célra vezető tervnek kivételére meg fogja találni a helyes utat és módot s alkalmat nyújt rá, hogy a nagyfontosságú munkákat az alkalmazottak közbejöttével és méltányos kivánságaik lehető figyelembe vételével jőjjön létre.

Árúdijszabásunk és szám-tételünk egyszerűsítése.

Írta: Zajácz István.

(Folytatás.)

A közönség által hangoztatott panasz az igazgatóság bevetel ellenőrzési és vissztérítési szakosztálya részéről is nyilvánul, ámbar ez utóbbi panaszával egészen ellentetes. Amíg ugyanis a

közönség azt állítja, hogy a fuvardíj igen sok esetben túlmagas összegben van megállapítva, a bevételi ellenőrség azt hangoztatja, hogy a fuvardíj szintén igen sok esetben, a helyesnél alacsonyabb összegben állapíttatik meg, úgy, hogy igen sok munkát okoz állomások által elkövetett ezen tévedés helyesbitése. Havonkint az állomások kiadási pénztárainak térítésül előírt és a szállító felektől utólagosan behajtandó összeg egy-egy vagyont képez.

Ezen állításokat vizsgálva azon különös és méltán feltűnő eredményre jutunk, hogy az ellentetes állítások mindegyike *látszólag* megfelel a ténynek. Ugyanis a szállító felek állítását bizonyítja azon körülmény, hogy a szállítási díj vissztérítése iránt benyújtott felszólamlások mintegy 90 százaléka jogos és mint ilyen tárgyalatván, a díjkülönbözet a felszólamló címzettnek, illetve a meghatalmazott megbízottnak vissza is térítették. Az igazgatóság bevetel ellenőrzési szakosztályának állítását pedig bizonyítja azon tény, hogy havonként az állomások kiadási pénztárainak térítésül előírt nagy összegek, a felektől tényleg behajthatnak, esetleg amennyiben a díjkülönbölet behajtása bármely okból nem lehetséges, a felelős számadó által megtérítve elszámoltatnak.

TÁRCZA.

Haldoklás.

Kezdi már az élet
Legszebb reményimet
Szétzilálni durván;
Kínos vergődésem
Legutoljárt érzem,
Vak éj árnya hullt rám.

Körülöttem minden
— Bárhová tekintsen
Tétovázó lelkem, —
Kihalt, puuzta néma
És kietlen, még a
Falevél se lebben.

Csak messziről szálldos
Kószá bagoly gyászos
Halálhuhogása,
Mint a beteg szívek
Végső keservének
Lassú dobbanása...

Kemény Endre.

Egy szabadságszobor fejében.

— Írta: az benyei Jó sef. —

Ahogy az európai hajó átér a Narrows szoroson, a kerek, óriási New York fölött kellős közepén látja az ember a világ legnagyobb szobrát, a Bartholdi-fele amerikai Szabadságszobrot. Felemelt kezében égő villamos fáklya, valami csoda varázsu beszédes jelképzése a „szabadság fenének”. Ezt a szobrot Franciaország ajándékozta az Egyesült Államoknak a 70 es években. A legnagyobb szoborkolosszus, amit ember alkotott. Ércz női alak. A méreteit nem ösmerem egész pontossággal — oly óriási, hogy a fejében elfértünk vagy tizen és a homlokán lévő „glória”-redőinek minden nyilvánosan kenyeimesen elülhet egy egy ember.

Stella egy napon unatkozott.

— Gyerünk a Szabadságszoborhoz!

És elmentünk. A new-yorki pieren, apró propelellerek viszik a kíváncsiakat arra a külön e célra készült szigetre. Muzsikaszó közben vidám társaság járja ezeket a habokat egész nap. Stella, az amerikai lány otthonosságával ka-

Tehát a két ellentétes, egymással teljesen ellenkező állítás mindegyike jogosult, indokolt és következményeikben, illetve eredményeikben a tények által igazolt.

Hogyan lehetséges ez?

Hiszen az állomások mindegyike el van látva az őket érdeklő díjszabások, utasítások, útmutatók és a díjszabás alkalmazását esetleg befolyásoló Hivatalos Lapokkal, személyzetünk általában — egyes elenyésző csekély kivételtől eltekintve — pontos és köteleességtudó, a megfelelő ismereteket elsajátítva, jó eredménnyel vizsgázott, így a szolgálat ellátására teljesen képes. Roszakaratot föltételezni róluk már csak azért sem lehet, mert köztudomás szerint elismert tény az, hogy keilő segédeszköz birtokában, felelősége tudatában, tőle telhetőleg igyekeznek a személyzet minden egyes tagja köteleességét híven teljesíteni és a rábízott feladatnak megfelelni.

Ily körülmények között, amint feladatát, megbízatását helytelenül végezné, nemcsak másnak, hanem magának is több munkát okozna az illető, mert a felületes munkát, a pénztári szolgálatnál, előbb-utóbb pótolni és helyesbíteni kell: már pedig a felületesség a kényelemszeretettel párosulva van meg az egyénben, miért is az

ilyen, az oly állapotot igyekeznek kikerülni, mely esetleg kétszeres munkát okozhatna. De a felületes számítási munka elvégzéséhez majdnem ugyanazon idő szükséges, mint a helyeshez és azon elrettentő eszköz is közreműködik a csekély kivétel köteleességérzetének ébrentartására, ami intézetünknel egyébként rendszeren be szokott következni, hogy a *felületesség nyomában jár a felelősségből folyó megtorlás.*

Mi az oka tehát annak, hogy a díjszabási szabályok és határozmányok oly sok esetben helytelenül alkalmaztatnak, hogy ennek következményeként, a helyes díj megállapítása, illetve a díjkülönbözetek előírása, egyrészt rendkívül sok munkát okoz az igazgatóságnak, másrészt a szállító felek indokolatlan zaklatásnak vannak kitéve az által, hogy a szállított áruinak értékesítése alkalmával figyelembe nem vett, sok esetben 5—10 koronányi szállítási díjkülönbözetet tartoznak fizetni utólagosan, hónapok múlva az áru értékesítése után?

Időszerűnek vélem e kérdés fölött elmélkedni és a megoldást keresni. Hogy a felelet megtalálhassuk, elsősorban azt kell megvizsgálnunk, miként történik az áruk szállítási díjának megállapítása, illetve mily segédeszközök és

lauzolt. Neki egy cseppet sem imponált az egész. Csak az én kedvemért jött el. Kiszálltunk a parton, körös körül ágyuk tátongtak a vizekre. Azon a szoroson ellenséges hajó nem juthat át a new yorki öbölbe. Ezer ágyu bombólné neki a „Mért oly borus“ kezdetű gyászdal. A szobor körül emberek járkálnak. Olyan törpéknek látszanak az érczóriás mellett, hogy az ember szinte e' mosolyodik.

Stella álmatagon lépdél mellettem.

— Persze ilyesmi nincs a maguk országában, mondja egykedvűen.

— Ilyen nincs, az szent igaz.

Megindultunk a szobor bejárata felé. Nagy boltíves esarnokba ér az ember, innen széles lépcsőzet vezet felfelé, a szobor talpazatában. Lassan-lassan összezsugorodik a lépcső, míg végül, kis szerpentin feljárón lépkedünk, egymás után, korom sötétségben. Negyedórai pihenő vándorlás után Stella elfáradt.

— Pihenjünk egy kissé.

Leülünk egy padra pihenni. Korom sötétség mindenütt. Kérdeztem a lánytól:

— Nem fél?

De-hogy fél. Amerikai lány és félni? Aztán

mentünk tovább. Pár perc és fenn vagyunk. Utközben a halvány világnál kivettem hol vagyunk. Most a karjánál vagyunk, most a nyakában, mindjárt fenn leszünk. És felértünk. Ott már pihent néhány ember és nézett ki a messzeségbe. New Yorkot látni, oldalt ugy, égbenyuló házaival, amoda a tengerre nyílik kilátás, száz meg száz apró cseprő hajó igyekeznek kifelé, befelé.

Stella magyarázgatja, a glória résein át pedig szemlélődünk. Egy szomszéd a Baedekkert tanulmányozza, egy hölgy pedig kétségbeesve kérdi, hogy fog ő innen lemenni. Feljönni csak könnyű, de lemenni nehéz lesz.

A szobor pedig áll rendületlenül. Óriási szemével néz szét az öböl fölött és mintegy őrt áll a szabadság védelmében. Igazi Szabadság-szobor. Az amerikaiak a jelkepezésben is nagy stílusúak. Lassan-lassan megkezdődik a beszélgetés.

Stella hamar összebarátkozott a honfitársaival. A Baedekkeres ur valami skót utazó volt. Még fényképfelvételeket is készített a szobor fejéből, a résen át.

Valami furcsa, leírhatatlan, idegen érzés az, egy szobor fejében lenni. Mig én így átengedtem magam az érzelmeimnek, egyenként elpárologtak

ismeretek szükségesek ahhoz, hogy a szállítási díj megállapíttassék.

Tudvalevőleg a díjszámítás a szerint, amint az árú gyors, vagy teherárúként adatik fel, különböző. A gyorsárú szállítási díja 5 kgról 5 kgra kikerekített súly alapulvételével, a teherárúké pedig 10—10 kgkint kikerekített súly alapján, az árúosztályozás szerint, a kilométer távolság arányában, 100 kgra megállapított díjtétel történő szorzás útján állapítatik meg.

A díjszámításnál tehát figyelemmel kell lenni: a súly kikerekítésre, az árúosztály meghatározására, a kilométertávolság és ennek alapján a díjtétel megállapítására, a helyes szorzásra, melynek eredményét 5, illetve 10 fillerre kell kiegészíteni, végre a legesekélyebb illetekre.

A súly kikerekítés, valamint a legesekélyebb illetek megállapítása számbavehető munkát nem képez. A kilométertávolság és ennek alapján az árúosztályok szerint megállapított díjtétel, legnagyobb részben minden állomáson, előre elkészítve meg van minden gyakrabban előforduló viszonylatra, ami pedig a szorzást illeti, ez egy perczig tartó munkát sem okoz.

(Polyt. köv.)

az utitársaink. Ketten maradtunk Stellával. Eszembe jutott, hogy milyen különös dolog volna egy szobor fejében szerelmi vallomást tenni. Stella is furesának találta a helyzetet. Talán ő is erre gondolt.

A szép amerikai leány, aki vendégszeretetből szegődött hozzám — éreztem, hogy vár valamit. Megérlelődött bennem a gondolat, hogy igen buta lehetek most. Kell valamit csinálni vagy mondani, mert elvégre is ingyen csak nem kísért föl ide erre a rejtélyes helyre. Amerikai ember ingyen nem csinál semmit. Tehát hozzáfogtam.

— Mondja Miss Stella: tudna ön szeretni egy idegen embert, holmi európaít?

— Miért ne tudnék. Talán magát akarja ajánlani.

— Én, meg a szobor, mintha elpirultunk volna.

— Nos igen, mondtam — hát ilyen magamfajta embert. Tudja végtelenül szeretem magát. Mondtam neki sok józdságot, de a helyzet meg kívánta. Nem tehettem egyebet. Stella komolyan fogta föl a dolgokat.

— Helyes. Ön igen jóra való embernek látszik. Majd gondolkodom szavai fölött. Ugyebár azt akarja mondani, hogy ön elvenne engem feleségül. De akkor magának itt kellene maradni

A mi ügyünk.

Julius 2.

A képviselőház elintézte a vasuti alkalmazottak illetményeinek rendezéséről szóló törvényjavaslatot s ezzel egy oly kérdést száműzött a világból, mely az utóbbi időben nemcsak Magyarország közvéleményét hozta izgalomba, de a külföldön is nagy érdeklődést keltett.

Közben azt a szomorú pert is, melyet a sztrájkbizottság ellen indítottak, elintézte a független bíróság oly felmentő ítélettel, melyet az jellemes legmarkánsabbban, hogy a törvényszék indokolása szerint csak a magyar büntető-törvény elégtelensége s nem a bíró meggyőződése idézte elő a vádlottak büntetlenségét. Ámde nem a bírói ítéletet, sem a törvény megszavazását tartjuk fontosnak, hanem a mindenfelől, különösen a kormány részéről nyilvánuló azt a törekvést, hogy a szenvedélyek teljesen lecsillapodjanak és az állami alkalmazottak kebelében az elége-

Amerikában. Én tudniillik nem zándékozom átmenni a tengeren. Itt jobb világ van. Több a pénz.

— Nos igen, de elvégre is a nő köteles követni a férjét. Ha én haza akarok menni a hazamba . . .

— Azt kikötjük szerződésileg.

— Ugy nem szerződöm, mondtam lakonikus rövidséggel.

— Tehát akkor rendben vagyunk, mondta Stella és megindultunk lefelé.

Pedig legkevésbé sem voltunk rendben. Én vártam valami érzélgős jelenetet és el voltam rá készülve, hogy egy igen hatásos témát fogok kapni benne. Egy szobor fejében megkérni valakit, egy szép amerikai lányt, megcsókolni a kezét, az ajkát, a haját, aztán mindezt egy szobor fejében.

*

Lehangoltan mentem hazafelé. Stella egész uton Amerikát dicsérte, én meg Európát magasztaltam. Kezdetben azzal, hogy Napoleon, Shakespeare, Julius Caesar meg Beniczkyne — mind Európában született. Aztán elváltunk és én hazajöttem, ő is — hazament.

detlenség helyébe megelégedés és munkabuzgalom lépjen.

Emellett az államhatalom számára mindenestre marad még egy feladat, melynek megoldásától semmi által sem szabad magát visszajesz-tetni.

Ez a feladat az államvasuti hálózat igazgatóságának reorganizációjából, valamint az államvasutak és az államhatalom közt való viszony megállapításából áll.

Egyik ügy sem maradhat soká függőben, mert az ország életérdekei függenek össze czélszerű megoldásukkal. Az államvasutak reorganizációjára vonatkozólag az tetszik punctum saliensnek, vajjon a központi vezetés mint önálló testület működik-e miként eddig, avagy szorosabban csatoltassék a minisztériumhoz, hogy az államvasutakat körülbelül úgy kezelnék, mint az egész posta- és távirda-ügyet, melynek a forgalomra nézve nincs csekélyebb fontossága.

Hasonló rekonstrukció annál sür-gősebb szükségesnek tetszik, mint-hogy a strike alatt azt lehetett tapasztalni, hogy a vasuti forgalom beállítása lehetetlenség lett volna, ha a vasutak távirdavezetéke is nem lett volna a vasuti hivatalnokok, tehát a strikeoló kedvű alkalmazottak kezében.

A vasutak távirdaszolgálatát tehát minden körülmények közt reorganizálni kell.

A máv. nyugbérpénztára.

(Folytatás.)

Julius 2.

A beszámított időért járt utánfizetés kamatmentesen történik s oly megszorítással, hogy egy havi törlesztési összeg a folyó havi járuléknál kisebb nem lehet, az utánfizetés legfeljebb 60 havi részletben is törleszthető.

A női alkalmazottak köréből azok, akiknek férje, tagja a hivatalnokok, altisztek és szolgák nyugdíjintézetének, a nyugbérpénztárba belépni nem kötelesek.

A tagok felvétele körüli eljárást a szolgálati főnökök tartoznak megindítani, olyképen, hogy a felvételi kellékeknek mindenben megfelelő alkalmazottakról felvételi táblázatot kötelesek kiállítani s azt az illető alkalmazott sajátkezű aláírásával ellátva a születési anyakönyvi kivonat és pályaeorvosi bizonyítvány kíséretében az üzletvezetőséghez betérjeszteni.

A miskolczi üzletvezetőség e tekintetben is megkönnyítette a szolgálati főnökök teendőit, mert őket a szükséges felvételi táblázatokkal ellátta.

Ügyelni kell a szolgálati főnökségnek arra is, hogy jövőre nézve minden oly nyugbérpénztárba való belépésre köteles alkalmazottról, aki a 3 évi szolgálati időt betöltötte, a felvételi táblázatot az üzletvezetőség kerületi bizottságába esetről-esetre betérjesszék.

A felvételtől a tagok felvételi jegyet nyernek, azonkívül kézhez kapják a nyugbérpénztári alapszabályok egy példányát is.

A tagsági idő azoknál, kik eddigi szolgálati idejüket utánfizetés mellett be nem számították, a felvételi jegy kiállítását követő hó első napjától kezdődik.

Aki a szolgálatból önként kilép, annak további tagsága megszűnik s egyuttal a nyugbérpénztárral szemben minden igényét elveszíti, vagyis a befizetett járulékok a nyugbérpénztár javára esnek.

A szolgálatból való felmentés esetén a nyugbérpénztári tag, ha már tíz év óta tag, alapszabályszerű táppénzre szerzett igényt, ha azonban a felmentés a tíz évi tagság letelte előtt következnék be, az esetben befizetett járulékait kamat nélkül visszakapja, vagy tetszése szerint bekövetkezhető újabb alkalmazása idejére visszahagyja az intézet pénztárában. Ez utóbbi esetben az újabb szolgálatba lépés után a korábban eltöltött tagsági idő — a megsza, kítás figyelembe vételével, — a tagsági időbe beszámíttatik.

De joga van oly tagnak is visszahagyni a nyugbérét, aki a 10 évi tagsági időt már eltöltötte és így nyugbérre igényt szerzett. — Visszahagyhatja pedig nyugbérét, vagy saját maga részére 65 éves korának betöltése idejére, vagy pedig elhalálozása esetére hátra maradtjai részére.

(Folyt. köv.)

Vidéki levél.

László napján.

1904. júni 27.

Tizenkét évvel ezelőtt kerültem ide e zordon vidékre, más nyelvű, más gondolkozású emberek közé.

Sivár, kopár volt körültem minden, de két kezem verejtékes munkája termővé, lakályossá tette azt. Az életnek delén jöttem s ma már ősz szálaim a nap nyugtára emlékeztetnek . . .

Nehéz, becsületes munkában töltöttem el életem javát, nem vettem észre, mint örli testemet napról-napra a nagy molnár; biztam, példát mutatva küzdöttem, mert lelkemben, szívemben élt az — ideál.

Egyszerre azután jött egy fergeteg, még szónak is csunya: *a kenyérharcz!*

Eddig a nevét sem ismertük, mert kenyérünk ha kevés volt is, restelve bajunkat a piacra vinni, türtünk, reménykedtünk. Táplált a remény, meg a: biztatás.

Mikor pedig a sok szóból tett soha sem lett, az egyesek sóhaja nyögessé, majd tomboló viharra változott, végig tarolta az egész országot, évtizedek munkáját dönötte le, elpusztított mindent, birnevet, elismerést, dicsőséget s letörte a mi fejünk koronáját — — — — —

Szárnyszegeetlen, reményvesztetten vergődök itt távol Istentől s az emberektől. Romba dőlt a bizalom, amely a felsőbbet az alantasabbhoz fűzte, elszakadt a szeretet láncza, mely a kartársat kartárhoz oly szorosán fűzte, pedig mennyi gonddal ápoltuk mi azt miskolczi üzletvezetőségbeliek!

És ez a pusztulás kétszeresen fáj ma, mikor ezen a napon a miskolczi üzletvezetőség husvétjét szokta ülni, a szeretet ünnepét!

Ünneppé emelték *Görgey László* üzletvezető névnapját a hozzá beosztott hálás vasutasok. Az évnek ezen napján érzelmekkel telt szívvel, rajongó szeretettel zarándokoltunk fel hozzá, hogy közvetlen közelemben tölthessünk néhány órát. Az ő szavai, szívének melege, újabb bizalmat öntött belénk s az összegyűlt kartársak száza megnyugodva, egy kedves est emlékével tértek haza, kezükben az olajággal . . .

És ma? Fény helyett a sötétség, remény helyett a kétségbeesés!!

Amint így tündööm, megjelenik előttem az ő nagy alakja, látom és érzem, hogy a mai napon ő is csak így töpreng.

Nagyságos Uram! Tizenkét évvel ezelőtt foglalta el Ön is azt az állást, amelyet az alantasok és a felettesek teljes megelégedésére Isten jóakaratóból a mai napig is betölt. Nagy tudásával, páratlan szorgalmával s munkabíráásával hosszú és nehéz szolgálatában oly sokat alkotott és annyi jót cselekedett, amelyért hazáját méltó hála kötelezte. Tapintatával, szerető szívével a nehéz viszonyok, nehéz megpróbáltatások között is olyan munkabíró, kötelességtudó s az Ön szellemével áthatott testületet alkotott, amelyre mindig épen olyan büszke volt, mint az a vezetőjére.

Rajongással vettük körül Nagyságodat mindenkoron s akkor is, amikor lángba borult a vasutas világ; ez a megtévelyedett nép volt az, amely az atyai hívó szavakra munkába állt s amit a hatalom nem tudott megtörni, megtörte azt az Ön jóságos szívének melege!

Bünbe estünk, beismerjük s ez már a javulásnak biztos jele. Hogy pedig a javulás útján biztosan haladhassunk s elfeledtethessük a múltat, ne vonja el tőlünk segítő karját, legyen továbbra is támasza, szerető atyja népének s ne ítélje el pár napi rossz álomért a hosszú évtizedek becsületes munkáját!

Bár egyedül vagyok itt e magányban, de midőn így beszélek, agyamban tudom azok hasonló gondolkodását, szívemben az összes érzését.

Kövesse Nagyságod szívének nemes sugallatát, írja javunkra az ítéletnél azt, ami minket megillet, rózza reánk, amit megérdemlünk, megnyugszunk benne, mert tudjuk az lesz az igazság.

A mai napon gondolaunk Ön'hez, imánk pedig az Ég felé száll. Részesítse Önt és kedves családját a Mindenható minden áldásában, és éltesse hosszan és boldogan. Körünkben pedig tartsa meg továbbra is, amíg minden egyes ki nem köszörüli azt a csorbát, melyet a sors, vagy az ég tudja mi, oly kiméletlenül ütött rajta s tisztán fogadhassa keblére a megtérteket, hogy alkotása majdan tisztán, szeplőtlenül maradjon egy méltó utódnak.

Aldja és éltesse az Úr igen sokáig.

(—r—).

HETI KRÓNIKA.

S megszólalt a héten egy modern apostol
Tolsztoj volt. A szava tűzlángból font ostor.
Az Isten nevében kérte, legyen vége
A keleti harcoknak. Hja, az „örök béke“
Szent eszméjét mindig a császár propagálta,
Mégis Tolsztojt éri a pópáknak átka.

Amerikában is oly rossz már az ájer.
Hogy az ó világba szökik mister Maver.
No de sok dollárral jött az oceánra
Vélvén, hogy nem bántja itt a törvény, kánon
A magyar meg szökik szép Amerikába
S így két nációznak „quadrillt“ jár a lába.

Szomoruan jelenti a heti krónika,
Hogy kudarcot vallott néhány magyar bika.
Aréna nem való „Betyárnak“, „Gyémántnak“,
Ámde azért ők is tisztos rendet vágnak
Künn a pusztaságon, hímes Hortobágyon
Oda oszt' közibük „espada“ ne vágyjon.

Baka-uraimák könyvtárakat kapnak,
Megáll még forgása e hírre a napnak.
Vajjon mit olvasnak a derék legények
Dráma, regény, epos, vagy lyrai ének?
Infanterist Kovács sonettekét rebeg —
Vegyenek csak inkább ábécés könyveket.

Vigan aratnak a királyi ügyészek,
Mikor ülnek el már a viharok, vészek?
A miskolci „négyet“ megint felmentették,
Ám sok bajtársukat a dutyiba tették.
Leperzselődött a forgó kerék szárnya,
Menjen hát felőlünk a bosszunak árnya.

Budget-vita van a t. országházba
S kísértetek járnak, obstrukció láza
Kerületi ismét a bösz ellenzéket,
Kubik már dörömböl, Lengyel Zoltán béget.
A csintalan fiuk kedve olyan mesés,
Biztos a napdíj s a **fizetésrendezés.**

Passe partout.

HIREK.

Amnesztia a vasutasoknak.

Julius 2.

Hieronymi Károly kereskedelmi miniszter a vasutasok törvényjavaslatának tárgyalása alkalmával odanyilatkozott, hogy a maga részéről szívesen folytat olyan politikát, mely szerint ott, ahol sokan vétkeztek, senkit sem szabad büntetni. E nyilatkozat alapján oly értelmű híresztelések terjedtek el, mintha a kormány legközelebb amnesztiát gyakorolni volna hajlandó.

Mint hiteles helyről értesülünk, a dolog tényleg a következőképen áll: Amnesztiáról most, mikor még nincs elítelt, szó sem lehet. Leg-

főlebb pertörlésről lehetne beszélni. — Erre azonban nem kerül a sor, mert a kormány úgy a királyi táblák, mint a Curia előtt le akarja folytatni az eljárást a vádlott vasutasokkal szemben. Le akarja folytatni, hogy kitudódjék: bíróságaink a mostani törvények alapján rendelkeznek-e elég eszközzel arra, hogy a forgalom biztosságát büntet-szankcióval garantálni tudják.

Ha az ítélet végeredményében marasztaló lesz, — akkor jut a kormány abba a helyzetbe, hogy az amnesztia kérdésével foglalkozék. Ha a Curia is felmentő ítéletet hoz a sztrájkolók ügyében, akkor nincs szükség amnesztiára, azonban a kormány a tett tapasztalat után sürgős törvényhozási intézkedést fog kérni, hogy jövőre lehetetlenné tegye a forgalom megakasztását.

Azt hisszük, ez logikus és helyes álláspont.

Védelmet talál általa a forgalom és nyugtalanságra a vasutasoknak sincs okuk, mert amnesztiát csak akkor nem kapnak, ha arra felmentő ítélet következtében nincs szükség.

* **Elnökválság a MÁV. igazgatóságánál.** Politikai körökben hire jár, hogy az e hóban hosszabb szabadságra induló *Ludvig Gyula* máv. elnök állásától őszzsel végleg megválílik. Utódjául *Miklós Ödön* orsz. képviselőt emlegetik. — Mi magunk részéről a hirt fenntartással közöljük s erősen hisszük, hogy azt legközelebb hivatalosan is megecáfolhatjuk.

* **A vasutasok mozgósítása — fegyvergyakorlat.** A hadügyminiszter rendeletet adott ki, amely szerint a vasutas-sztrájk alkalmával mozgósított havidijasoknak és legénységnek teljesített vasuti szolgálatát fegyvergyakorlatnak számítják be és mint ilyen vezetik be a kinevezési okmányba, illetve az elbocsátólevelbe.

* **A decentralizáció az államvasutaknál** *Hieronymi Károly* kereskedelmi miniszter a pénzügyi bizottságban tudvalevőleg kijelentette, hogy az államvasutaknál észlelhető bajok egyik főokát a tulságig vitt centralizációban látja. A miniszter ennek következtében *egy-egy szolgálati ágak decentralizációját* határozta el, aminek keresztülvitelét már meg is kezdték. Az anyagkezelési osztály decentralizációját szintén megkezdték. Ezenkívül a keres-

kedelmi miniszter rendeletéből tanulmányok és előkészületek tételnek az új üzletvezetőségek felállítására, amelyeknek költségeit már a jövő évi előirányzatba fel fogják venni.

* **A perbe fogott vasutasok ügye.** A beszercebányai kir. ügyészség vádirata alapján a beszercebányai kir. törvényszék vádpancása a kifogásolási tárgyalás során: *Lintner Géza* és *Jakab Emil* hivatalnokok, *Várnoky Géza* mérnök, *Feleki Pál* és *Filadelfi Emil* mozdonyvezetők, *Koczig Gyula* főmozdonyvezető, *Brichta Ignác* és *Borsos László* főkalauzok, *Ratkó Gyula* kalauz, *Fábián Pál* vonatmálházó, *Zagyi János* kocsirendező és *Kovács Miklós* vonatmálházó ellen hosszas tárgyalás után az eljárást beszüntette azon indokolással, hogy a vasutas nem közhivatalnok és mert büncselekményt nem lát fenforogni. *Kusza Géza* kir. alügyész felfolyamodást jelentett be. — A kassai ítélőtábla a törvényszék ítéletének részbeni megváltoztatásával *Pavkovicsot*, *Lichtensteint*, *Lebanovicsot* és *Szabót* 8—8 napi fogházra ítélte, *Gabányi*, *Mersics* és *Zombory* hivatalnokokat pedig felmentette. Az ítélet indokolása kimondja, hogy a vasutasok a kuria 58. számú döntvénye alapján köztisztviselők és a sok enyhítő körülményre való tekintettel ítéltek el az altiszteket 8—8 napra, a tisztviselőket, akik a sztrájkot csak április 21-én kezdték, fel kellett menteni, mert az állomásközpontok nem hívták fel őket munkára. — Ugyancsak a kassai ítélőtábla tárgyalta *Kovács Imre* sátoraljaujhelyi vasuti pályaudvar bűnpörét is, akit a sátoraljaujhelyi törvényszék a vasuti sztrájkból kifolyólag hivatali kötelességének megtagadása miatt hat havi fogházra ítélte. Az ítélőtábla egyik büncselekményt sem látta bebizonyítottnak, *Kovácsot* felmentette. A megokolás szintén kimondta, hogy a vasutas köztisztviselő. — Felmentette a kassai kir. ítélőtábla *Papik Sándor* főellenőrt, *Ixel Béla* iroda altisztet, *Moravetz Venczel* főkalauzt és *Kálai János* mozdonyvezetőt is, akiket a miskolci kir. törvényszék is felmentett annak idején. A királyi főügyész semmiségi panaszt jelentett be. A rimaszombati kir. ügyészség a felmentett *Stojalovszky Brunó* állomás felügyelőt, *Meliska György*, *Oderwald József*, *Csizék Károly*, *Meskó Béla*, *Kalina Károly* mozdonyvezetők és *Már Vendel* vonatmálházó ellen beterjesztett felebbezését visszavonta s így felmentésük jogerős.

* **Vasuti szerencsétlenség.** Nagy szerencsétlenség történt a bánócei állomáson múlt hó 26-án. Tolatás közben *Sipos Mihály* vasuti őrnök a felesége a sínparon ment végig, s nem vette észre, hogy tolatnak, viszont az emberek sem vették észre az asszonyt, hogy rákiálthattak volna. A szerencsétlen asszony a két ütköző közé került, s menten meghalt. A vizsgálat folyamatban van.

* **Vasuti munkások gyűlése.** Az Államvasutak munkásai a kereskedelmi miniszter által részükre most kibocsátott nyughér-szabályzat ügyében vasárnap délelőtt gyűlést tartottak a Reklámkertben, hogy a sérelmes pontok ellen tiltakozzanak. Több vidéki város vasuti munkásai is elküldték képviselőjüket. A munkások közül senki sem szólalt fel, mert tartottak attól, hogy a felszólalót a szolgálatból elbocsátják s így a szakszervezeti tanács kiküldöttje, *Bokányi Dezső* volt az egyedüli szónok. Azt mondotta, hogy a szabályzat, amelynek kidolgozásánál a munkásokat meg se hallgatták, nem ér semmit. Résztette a legsúlyosabb sérelmeket s végül ajánlatára mégis kimondta a gyűlés, hogy a nyughérintézményt elfogadja, azonban küldöttséget meneszt a kereskedelmi miniszterhez, a sérelmek orvoslását kérve. Együttal elhatározta a gyűlés, hogy megalakítják a vasuti munkások országos szövetségét. — Ami *Bokányi* azon nagyhangu, de teljesen laikus és indokolatlan kijelentését illeti, hogy t. i. a nyughérpénztár nem ér semmit, — arra csak az a megjegyezni való, hogy azokat a szabályokat nálánál okosabb emberek készítették s hivatatlan kritikájával azt nem fogja megváltoztatni.

* **Kisiklott gyorsvonat.** Szaragosszából telegrafálják: *Calanchoa* és *Luco* között kisiklott egy gyorsvonat, amely meggyúlt. Teruelből a vasuti szerencsétlenség színhelyére vonatot küldtek. Az áldozatok száma, kik majdnem kizárólag csendőrök, 30-ra rug.

* **Elgázolás.** A nyugati pályaudvaron egy tehervonat elgázolta *Saller Alajos* hatvannyolcz éves váltóőrt. A mentők a sebészeti klinikára vitték a szerencsétlen embert, akinek jobb lába zuzdott össze.

* **Kirabolt vonat.** New-Yorkból jelentik: *Bearmouth* közelében, *Montana* államban álarozos rablók megállították a vonatot és miután a podgyászkoecit dinamittal felrobbantották és a pénzürtékeket magukhoz vették, valamint az utasoktól összesen 65.000 dollárt elszedtek, tovább állottak. A rablók kikutatására rendőrcsapatokat küldtek ki.

* **Szerencsétlenség egy pályaudvaron.** A ferencvárosi pályaudvaron *Ernsbach János* málházó, tolatás közben leesett egy kocsirol és összetörte magát. Életveszedelmes állapotban vitték a Rókus-kórházba.

* **Halál a vonaton.** *Ruttka* felől a fővárosba érkező 327. számú vonat egyik másodosztályu fülkéjében egy uriasan öltözött férfi hirtelen rosszul lett és pár perc múlva meghalt. A nála talált iratokból megállapították, hogy *Frommer Aladár* a neve és nyersbotfakereskedő. Pelsőczről igyekezett a fővárosba, de a vonaton elérte a tragikus halál. Holttestét a törvényszéki orvostani intézetbe szállították. Valószínű, szívszélhűdés ölte meg.

* **Merénylet egy vonat ellen.** Lembergől táviratozzák, hogy Staniszlauból Bécs felé haladó gyorsvonatra utközben valaki rálőtt s a golyó átlyukasztotta az egyik kocsisülkékének ablakát. Egy gyanús viselkedésű csavargót letartóztattak.

* **Lovak a vonat kerekei alatt.** Szombatról vasárnapra virradó éjjel a Miskolcra Szerencs felé induló személyvonat Alsó-Zsolca közelében hét lovat elütött. A baleset miatt a vonat mintegy felőráig vesztegelt a nyílt pályán. A lovak belső-bécsi gazdák tulajdonai voltak.

IRODALOM.

Felhívás.

Vasutas kartársaink köréből nap-nap melett érkezett levél, melyben tanácsért fordultak hozzánk, hogy a vasuti altiszti vizsgához ajánljunk tankönyveket.

A válaszadásnál minden egyes esetben némi lelkifurdalást éreztünk, hogy tanácsunkkal használtunk-e a törekvő kartársnak, hogy az a különféle tankönyvekből ki tudja-e választani a szükséges tanulni valót, nem fecsérelje idejét olyan dolgok megtanulására, melyek az altiszti vizsgához nem szükségesek, avagy nem hagy-e el olyanokat, amelyeknek nem tudása a sikert egyenesen kizárja?

Ez indított bennünket arra, hogy programunkat — melybe az alkalmazottak szak-szerű oktatását is felvettük — ily irányban is kiterjesztve, az 1888. évi 15841. sz. köz-munka és közlekedési miniszteri rendeletben foglaltak szoros betartásával „A vasuti altiszti vizsgára készülők kézikönyvét“ össze-állítsuk és kiadjuk.

A szükséges anyagot, közléről ismerve az altiszti vizsgarendet és alkalmazkodva azok értelmi képességéhez, a kik e kézikönyvet használni fogják, tisztán és világosan a leg-jelesebb tanerők könyveiből állítottuk össze és pedig úgy, hogy mellette tanító külön oktatása teljesen felesleges.

A kézikönyv **már elhagyta a sajtót** s megrendelhető szerkesztőségünkönél.

Ára 3 korona. Szállítjuk utánvétellel vagy 3 kor. 35 fillér összeg előzetes beküldése után ajánlva, portómentesen.

Miskolc, 1904. április hó 30-án.

A „**Haladás**“
vasuti szak- és szépirodalmi heti lap
szerkesztősége.

Tarka élet.

A cipők.

A miskolci üzletvezetőség területén tartott esketési köruton a funkcióját végző egyik szeretetreméltó főfelügyelő hivatalos társaságában volt a fegyelmi bizottság elnöke és a jogügyi referens is.

A farasztó munka után édes a nyugalom, még ha bizottsági kocsiiban kell is tölteni az éjszakát. Nagyokat ásítva vetkőzöttek az elnök, meg a referens, egy pillanat, lenn vannak a cipők is és öt perez múlva olyan édesen aludtak mint a tej, csak az ifju referens susogott néha álmában ilyesvalamit: Isten engem úgy segéljen! — Te édes! . . . Valószínű, hogy más esküről álmodozott.

Ragyogó juniusi reggelre ébredtek. A bizottsági kocsis nagy tükrös ablakain már régen bekandikál a nap. Sietve öltöznek a bizottsági urak, mert még nagy sor van hátra.

Toilett közben a kocsis ablakán ki pillant a fegyelmi elnök. Látja, hogy egy bakter, vagy máshozó ballag a vágányok közt két pár cipővel a kezében.

— Nini, hisz azok a mi cipőink, szól a jogügyek előadója.

— Igen, a mieink — így az elnök. Barátom, amióta vége van a sztrájkoknak, hogy megjuhászodott ez a nép. És milyen figyelmes, anélkül, hogy az ember szólna csak egy szót is, — viszi a cipőt tisztítani. Csak sokáig ne tartson.

Az idő azonban mulik. Egy jó cigarettát még enyhíti a türelmetlenséget, de azután már több a kettőnél.

Egy órai várakzás után a fegyelmi elnök bals j-telemtől gyöngyöző homlokát megtörölve, fogeskor-gatva tipeg a papucsában.

— Hát láttál már ilyen svihák népet, nem ellopják még a cipőinket is?

Az előadóból azonban kitör a szokott őshumor: Ne bánts, míg újra nem esküszik — teheti! . . . És a cipők tényleg ellopattak.

Mefiszó.

CSARNOK. KÖD BEN.

— Regény. —

12

Irta: IRENIRUH.

Szolesvay nem tekintette futó szerelmi kalandnak azt a gyönyörűséget, mit Katicza szerelme nyújtott. Soha, egy pillanatra sem jutott eszébe, hogy visszaéljen a lány odaadó érzelmeivel. Ennek szűzies szerelme, mely a maga idealizmusában teljesebb és odaadóbb volt a számító szerelem minden ravasz eselvetésénél, meghatotta Szolesvayt és érzelmei, miket Katicza keltett szívében,

az őszinte gyöngédség s az igaz becsülés talajában fakadtak.

Szolicsvay nem született nőhódító. Tudta, sokszor érezte, hogy minden érzelmi benyomás sokkal nagyobb hatást gyakorol rá, semhogy az alól rögtönösen és teljesen szabadulni képes lenne.

Csodálta és gyakran irigyelte Radovich sikereit, kinek szerelmi kalandjai hétről hétre keletkeztek és multak el. Mint nagyvárosban élő fiatal tisztnek, neki is bőven volt alkalma, hogy futó kalandokban keressen gyönyörűséget. Radovich példája ösztönözte is, ám az elért siker soha sem hozta meg azt, a mit attól várt. Önmagát okolta érte, mert érezte, hogy túlkövetelő, a ki nem elégszik meg a kapott gyönyörűséggel, hanem annál sokkal többre vágyik. Nem elégítette ki a múltó szenvedélyszülte szerelem, hol a lelkiekben mindég esalódást érzett, bántó ürességet, mit nem tudott kitölteni semmi sem.

Maradandóbb érzelem két nőt kötött eddig Szolicsvayhoz. Az egyik a kis Betty volt, a kantinos leány, ki alázatos hűséggel ragaszkodott a fiatal hadnagyhoz. A lány csinos volt és Szolicsvay, kinek eleinte tetszett a Betty fiatalos szépsége, inkább gyöngéd szánalomból, mint szerelemből foglalkozott vele.

A másik Lóri volt. Énekesnő egy mulató helyen. Ezzel is csak azért tartotta fenn az ismeretséget, mert úgy gondolta, hogy huszártiszt mivoltához hozzátartozik egy közismert s esténként a szeilős színpadon tapsviharokkal ünnepezt énekesnő barátsága. Lóriról már pénzt költött, melynek fejében az énekesnő hozzáférhetetlen maradt a mulatóhely többi vendégei előtt.

Most tehát, mikor Katiczának szőkefürtű feje nyugodott keblén, az eddig hasztalan keresett boldogság költözött Szolicsvay lelkebe. A fenyők övezte kis kerti padon elgondolkozva nézte a lány arcát, finom vonásait s a kék szemeken át, miknek tekintete rajongó szeretettel csöngött rajta, szinte belátott a leány hótiszta lelkébe. Ha azt kívánta volna most e perczen, hogy jöjjön vele a soha vissza nem térésig úttalan utakon a kietlen messzeségbe, a bizonytalan, félelmes jövőbe, hagyja itt apját, kertjét, virágait, mindent, mit szeretett, a forró lányajkak bizonynyal azt suttogták volna válaszul: ... veled megyek ...

Szolicsvay magához ölelte a leányt s ez a férfi szemeiből kiolvasott kérdésre halkan felelte: örökre ...

(Polyt. köv.)

FEJTÖRŐ.

— Lapunk olvasóitól szívesen közlünk rejtvényeket. —

Szótalány.

— Áz
— ga
— ke
— áma
— rom
— éma
— ron
— ag
— par
— apa
— lom
— om
— már
— uk.

Ezen szótagok egy-egy betűvel kiegészítendők úgy, hogy a kezdő betűk lefelé olvasva egy ismert államferfi nevet adják.

A talány minden megfejtője, ki pontos címét közli s csomagolási és posta díj fejében 50 fillért beküld, jutalmul egy értékes könyvet kap.

Az 50 fillér bélyegjegyekben is beküldhető.

Megfejtési határidő július hó 8-ig. A talány megfejtését július hó 10-iki számunkban fogjuk közölni.

A „Haladás” 26-ik számában közölt talány helyes megfejtése:

Isten félelem.

A 7 megfejtőnek, kik az 50 fillért beküldöttek, a jutalom könyvet kiszolgáltattuk.

Szerkesztői üzenetek.

K. Márton. A vers legközelebb jönni fog. Addig azért nem adtuk ki, mert a beérkezés sorrendjét be kell tartanunk.

Géza. Kérdése oly merész, hogy azt kell hinnünk, hogy önt Gézának hívják.

P. Béla. A cikket köszönjük. Mikor lesz szerkesztésünk már személyes is megköszönni?!

Kiváncsi. Felelős szerkesztőnk uti tapasztalatainak leírását legközelebb megkezdi.

Fr. A. A „Ködben” című regény még sokáig fog tartani. Örvendünk, hogy megnyerte tetszését. A regény különben annak idején könyv alakban is megjelent.

Gr. E. Nem közöljük.

Több kézirat olvasás alatt van, azok a legközelebbi számunkban fogunk válaszolni.

Felelős szerkesztő: Zsivkovics Antal.

Van szerencsém becses tudomására hozni, miszerint „Erzsébet“-hez címzett

gyógyszertáramat

a Vörösmarty- és Szirma utca sarkán, (ezelőtt Gordon-utca) megnyitottam.

Midőn kész szolgálatomat felajánlom, egyuttal legyen szabad b. figyelmét arra is felhívnom, hogy az összes vasuti alkalmazottak részére a gyógyszerek szállítását megkaptam és annak kiszolgáltatását gyorsan és pontosan eszközölöm s továbbá hogy nálam minden, a gyógyszereszethez tartozó különlegességek is kaphatók, ugymint:

„Szt. Antal“ kőszvény és rheuma elleni folyadék. Ára 70 fillér.

Szt. Antal pasztillák, mindenféle gyomorbeteg, felfúvódás, rossz emésztés és étvágytalanság ellen. Ára 60 fillér.

Tyukszemirtő „Pedin“, biztos hatású szer tyukzem és bőrkeményedés ellen, este reggel bekenni. Ára 60 fillér.

Erzsébet királyné gyöngyvirág arczkréme, a szeplő és májfoltokat eltávolítja, az arcz és kéznek habszerű színt ad, hatása egészen biztos. Ára 90 fillér. Az üres tégely 10 fillérbe visszavéteik. Hozza

Erzsébet gyöngyvirág szappan, ára 60 fillér.

„Peditor“ biztos szer a lábizzadás, labzág, kipálás és ebből származó bőrbajok ellen. A test minden részére alkalmazható. Ára 70 fillér.

Dr. Moore fagybalzsam, a fagyos részeket este reggel bekenni, a fájdalmas viszketést megszünteti, hatása biztos. Ára 70 fillér.

Erzsébet k. záj-essentia 20—30 csepp egy pohár vízbe csepegtetve az inyhust erősíti és a fogromlást megakadályozza. A szájnak kellemes ízű kölesönöz. Ára 70 fillér.

Balassa cseppek, étvágytalanság ellen. Ára 70 fillér.

„Magyarhoni balzsam b. pedrő“ nagy szaktekintélyek által kitűnőnek találtatott. Ára kis doboz 30 fillér, nagy doboz 45 fillér.

Erzsébet k. növény fogpor, kis doboz 50 fillér, nagy doboz egy korona.

Vidékre 2 korona megrendelésnél posta és csomagolás nem számítatik.

Mély tisztelettel vagyok alázatos szolgálja

Popovits Antal,

az „Erzsébet“-hez címzett gyógyszertár tulajdonosa.

25

Sürgőnyezim: Popovits gyógyszerész Miskolcz.

Értesítés!

Értesítjük lapunk olvasóközönségét, hogy a

Vasuti altiszti vizsgára készülők kézikönyvét

a közm. és közlekedési m. kir. miniszter 15841/1888. sz. rendelete alapján összeállítottuk és kiadtuk. *E jelenleg valóban hézagot pótló munka*

~~~~ már elhagyta a sajtót! ~~~~

☞ **Ara 3 korona.** ☜

Miskolcz, 1904. április 30.

A. HALADÁS szerkesztősége.

Előfizetések szerkesztőségünkhöz küldendők.

Csak azon készítményeim valódiak, melyek védjeggyel vannak ellátva.

# K. RÁCZJENŐ

## MISKOLCZON,

„AZ ARANY SZARVASHOZ” ezimzett gyógyszerárban

kaphatók 15 év óta közkedveltségnek örvendő alant elősorolt saját készítményei:

1. **Iris virágarczenőcs.** Számos hölgy áldja jó hatását — szepülő és májfolt ellen, arc- és kézbornek selyempuhaságot ad, teljesen ártalmatlan szer, az arcot a redőktől késő korig megóvja, egy tégely 1 kor. Hozzá Iris balsam szappan, 1 db. ára 70 fill. Hozza Venus arczpor, fehér, rózsás és krém színekben, 1 kis doboz 90 fill., nagy 1 kor. 60 fill.
2. **Pyrethro Salicyl szájjessentia** néhány cseppel egyseleti száj öblögető vízbe, kellemes szájjizt kölcsönöz, a fogak romlását gátolja és a fogínyt erősíti, — 1 kis üveg 70 fillér. — 1 nagy üveg ára 1 korona 20 fillér. Hozzá (Pyrethro) növény fogpor, mely a fogakat desinfectálja és fehérré takarítja. — Oly esetekben, hol ezen szájszereimet nem használhatók és fogfájás van, ajánlatik a kitűnő jó hatású (Pyrethro) sveiczi fogcsepp. 1 üveg ára 50 fillér.
3. **Hajerősítő (balsam) essentia.** Dr. Hebra híres bécsi egyetem tanár előírása szerint készítve a hajhullást és fejbőrkorpasodást meggátolja, valamint egyéb fejbőrbetegségektől megóv és kellemes illatával fogva szívesen alkalmazatik. 1 üveg ára 1 korona 20 fillér.
4. **Rácz Jenő keleti „Balsam bajuszpedróje”** soha meg nem meg nem avasodó, zsirmentes balzsamokból készítve, igen kellemes illatu, minden bajszszinhez alkalmazható. 1 kis doboz ára 30 fillér. 1 nagy doboz 50 fillér.
5. **Cannabin** (tyukszembalzsam), biztos hatású és legkönyelmesebben alkalmazható szer a tyukszemek és bőrkeményedések és sömörök kiirtására. 1 üveg ára 70 fillér.

10 galomban van és közmegelegedéssel használják a

- Lábizzadás ellen** Salicyl Dermassant port. 1 doboz ára 1 korona.  
**Szörvestőnek** Depillatoriumot. 1 üveg 1 korona.  
**Rüh (Crúhatka ellen)** Naphtol kenőcs. 1 kis tégely 1 korona, — nagy 3 korona.  
**Köszvény ellen** I—II. számú Tengeri köszvény olaj. 1 üveg ára 1 k.

Ugy az elősorolt, mint egyéb készítményeimbe utasítás mellékelve van; kívánatra részletes árjegyzék utasításokkal megküldetik. **Csak azon készítmények valódiak, melyek fenti védjeggyel vannak ellátva.** A drága külföldi hasonmásokat, úgy mennyiségű, mint minőségileg és olcsóságukkal föltűnik; úgy, hogy általános házi szerek gyárait legjobban alkalmazhatók.

Főraktár: Budapesten **TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszerára, Király-utcza 12. szám.

kendelési czim: **K. Rácz Jenő** gyógyszerész Miskolczon.

Misbbr kenetesekeknél penz előre dekul-  
 dessel jutányosabban jön.

Szelényi és Társa Miskolczon.

Utánzásoktól tessenek óvakodni.